

ΦΟΡΟΛΟΓΟΥΜΕΝΟΣ

ΕΦΗΜΕΡΙΣ

(Ἐκδιδόμενη κατὰ Παρασκευὴν.)

ΤΙΜΑΙ ΚΑΤΑΧΩΡΗΣΕΩΝ

Διαριθμῶν ὁ στίχος λεπτὰ 25
Ἐδολογήσεις καὶ ἀγγελίαι κατ' ἀποκοπὴν

Συντάκτης

ΚΩΝΣΤ. Κ. ΦΙΛΟΠΟΥΛΟΣ.

ΤΙΜΗ ΣΥΝΔΟΜΗΣ

ΕΤΗΣΙΑ . . . Δραχ. Ν 4.
Προπληρωτέα κατ' ἐξαμήναιον

Ὀπλοφορία.

Ἀνερευνόντες ἀλλοτε τὰς γενεσιουργούς αίτιας τῶν παρ' ἡμῖν ἐγκληματικῶν πράξεων, ἰδίᾳ δὲ τῶν ἀναιρέσεων καὶ τῶν τραυματισμῶν, αἵτινες ἐνταῦθα διὰ τὸν ἀριθμὸν καὶ τὴν πυκνότητα αὐτῶν προσέλαβον χαρακτῆρα ἐπικρίδυνον διὰ τὴν δημοσίαν τάξιν, ἀνεγνωρίσαμεν ὡς κυριωτέρων αὐτῶν αίτιαν τὴν παράνομον ὀπλοφορίαν, ἥτις κατὰ τὴν γενικὴν καὶ ἀπέβη ἀκαταδίωκτος. Γνωρίζομεν ὅτι οἱ ἀναζητοῦντες τὰς ἀρχικὰς αίτιας τῶν ἐγκληματικῶν πράξεων ἀποδίδουσιν αὐτάς εἰς διαφόρους γενεσιουργικούς λόγους ἐγκειμένους εἰς τὴν ἠθικὴν κατάστασιν τοῦ λαοῦ, τὰς κοινωνικὰς περιστάσεις ὑπ' ἧς ζῆ, εἰς πατροπαράδοτους ἔξεις καὶ κλίσεις καὶ τὰ παρόμοια· παρ' ἡμῖν ὅμως ἐγένετο πρὸ πολλοῦ κατάδελον ὅτι αἱ πλειότεραι τῶν ἀνθρωποκτονιῶν καὶ τραυματισμῶν ἀρχικὴν αίτιαν ἔχουσι τὴν παράνομον ὀπλοφορίαν.

Εἰ καὶ πολλάκις μέχρι τοῦδε ἤγειρε φωνὴν ἐνταῦθα καὶ ὁ τύπος καὶ ἡ κοινὴ γνώμη, κατὰ τῆς παρανόμου ὀπλοφορίας, δυστυχῶς αἱ περὶ αὐτῆς ἀστρανομικαὶ διατάξεις μένουσι πάντοτε γραμμὰ νεκρῶν καὶ ἀνάξιον τῆς προσοχῆς τῶν ἐντεταλμένων τὴν τήρησιν καὶ ἐφαρμογὴν τῶν. Μ' ὅλον ὅτι δὲ καθ' ἑκάστην αίματηρὰς ἔχομεν τὰς συνεπείας τῆς παρανόμου ὀπλοφορίας, εἰς τραυματισμοὺς καὶ εἰς πτώματα, μόναι πρὸ αὐτῶν τυφλώττουσιν αἱ ἀρχαὶ τοῦ τόπου, ὡς εἰ οὐδὲν εἶχον νὰ πράξωσιν ἐπὶ τοῦ προκειμένου· ὁ βλέπων δὲ καθ' ἑκάστην παρ' ἡμῖν τὴν γενικὴν καὶ ἀπροκάλυπτον σιδηροφορίαν, πολὺ δίκαιως ἀμφιβάλλει ἂν τὸ κατώτερα ὄργανον τῆς δημοσίου ἀσφαλείας, γνωρίζουσι ὅτι τὸ ὀπλοφορεῖν ἐστὶν ἀπηγορευμένον καὶ πράξις κολάσιμος. Δὲν λαμβάνομεν ποσῶς ὑπ' ὄψιν τὰς παροδικὰς ἐξάψεις ἐνίων ἀρχῶν κατὰ τῆς ὀπλοφορίας, αἵτινες διαρκοῦσιν ἐπ' ἐλάχιστον καὶ συντελοῦσι μόνον εἰς ἐνίσχυσιν τοῦ κακοῦ.

Κατ' οὐδένα τρόπον δύναται τις νὰ κρίνῃ ἐπιεικῶς τὴν ὀλιγωρίαν ταύτην τῶν ἀρχῶν, ἐφ' ὅσον εἶναι ἀποδεδειγμένον ὅτι τὰ τρία τέταρτα τῶν τελομένων ἐνταῦθα αίματηρῶν πράξεων δύναται ν' ἀποδοθῶσιν εἰς τὴν προχειρότητα τῶν ὀπλων, τὴν ἄπλοφορίαν, τὴν πολυτόκον ταύτην μπετέρα τῶν ἐγκλημάτων· καὶ τοῦτο γίνεται πρόδηλον εἰς τὸν ἀνατρέχοντα εἰς τὰς ἀρχικὰς αίτιας τῶν πλειοτέρων παρ' ἡμῖν ἐγκληματικῶν πράξεων.

Μικραὶ ἐρίδες ἐν καπηλείοις ἢ ἀλλαγῶν ἐκ μιᾶς λέξεως ὀρμηθεῖσαι καὶ δυνάμεναι τὸ πολὺ νὰ καταλήξωσιν εἰς μίαν ὕβριν ἢ ἐν βράπισμα, παρ' ἡμῖν καταλήγουσι συνήθως εἰς τραυματισμοὺς ἢ φόνους, διότι οἱ διαπληκτιζόμενοι εἶχον πρόχειρα τὰ ὄπλα, ἐγένοντο χάριν αὐτῶν θρασύτεροι καὶ προσέφυγον ἐν τῇ ἐξάψει τῆς πάλης εἰς αὐτά, ὡς εἰπεῖν, ὕμνημα φύτως. Αὕτη ἐστὶν ἡ στερεότυπος ἱστορία ὄλων σχεδὸν τῶν ἐνταῦθα ἐγκληματικῶν πράξεων, διὰ τὴν εὐτυχῶς παρ' ἡμῖν τὰ μεμελετημένα ἐγκλήματα καὶ αἱ προπαρασκευασμένοι ἀξιοποιοὶ πράξεις εἰσι σπανιώταται καὶ ἀνταύτας μόνας ἀνέγραψεν ἡ ποινικὴ στατιστικὴ πάντως ἡ πόλις ἡμῶν ἤθελε δεῖξει ἡμερότητα ἡθῶν ἀξιώπαινον, ἐνῶ ἤδη ὑπὸ τὰς περιστάσεις ἂς ἐλεεινολογοῦμεν, κινδυνεύει νὰ

ἐκληφθῇ ἡ ἡμετέρα κοινωνία ἄθροισμα αἰμοχαρῶν ὄντων καὶ ἡ πόλις κανὲν ἀρβανιτοχώρι.

Οὐδὲ εἶπη τις ὅτι τοῦτο λέγοντες λέγομεν ὑπερβολήν· ἂν ἐδημοσιεύετο καὶ παρ' ἡμῖν ἐνιαύσιος στατιστικὴ ὄλων τῶν ἐνταῦθα συμβαινόντων τραυματισμῶν καὶ φόνων καὶ ὄλων τῶν ἀποπειρῶν, ἐξ ὧν αἱ πλείοται μένουσιν ἀδίωκτοι καὶ διὰ τὴν ἔλλειψιν ἐγκλήσεων καὶ διὰ τὴν συνήθειαν τοῦ νὰ μὴ θεωρεῖται πλέον ἐνταῦθα ἐγκλημα β,τι δὲν ἔσυχον ἀμεσον ἀποτέλεσμα φόνον ἢ τραυματισμὸν, θὰ ἔβλεπε πᾶς τις ὅτι ἡ ἐγκληματικὴ συγκομιδὴ παρ' ἡμῖν ἐστὶ πλουσιωτάτη καὶ ὑπερβαίνει τὴν τῶν ἄλλων εὐνομιμῶν πόλεων, ἔχουσιν τετραπλάσιον τῆς ἡμετέρας πληθυσμὸν, καὶ ἐδικαιοῦτο νὰ εἰκόσῃ ἐκ τούτου ὅτι ἐνταῦθα ὀλίγον τρεφομεν σεβασμὸν πρὸς τὴν ζωὴν τοῦ ὁμοῦ μας καὶ ὀλίγην ἰσχὺν οἱ νόμοι.

Δὲν εἶναι ἀνάγκη, φρονούμεν νὰ εἴπωμεν ὅτι παρ' ἡμῖν ὀπλοφοροῦσι πάντες καὶ ἄνθρωποι φιλήσυχαι καὶ λόγιοι, πρὸ πάντων δὲ ἡ κατωτέρα λεγομένη τάξις τῆς κοινωνίας, ἐκείνη ἥτις διὰ τὰ ἤθη αὐτῆς καὶ τὰς διαφόρους σχέσεις τοῦ βίου, ἐστὶ μάλλον εὐπέφορος εἰς τὸ ἐγκλημα καὶ ὅτι εἰς πρώτην συμπλοκὴν τῆς τάξεως ταύτης, εἴτε ἐν ὁδοῖς, εἴτε ἐν καπηλείοις, εἴτε ἀλλαγῶν, τὰ μέρη ταῦτα ἐν ἡμέρᾳ μὲν μεταβάλλονται εἰς αίματηρὰ στάδια ὅπου ἀπαστράπτουσιν ἀπίσινα ὄπλα, ἐν νυκτὶ δὲ ἀντηχοῦσι τόσοι πυροβολισμοί, ὥστε νὰ ἐκληφθῇ εὐλόγως ὅτι ἐχθρὸς εἰσήλασεν εἰς τὴν πόλιν.

Ἐτυχῶς μετὰ τῶν ὀπλοφορούντων παρ' ἡμῖν κατατάσσονται καὶ νέοι δώδεκα, δεκατεσσάρων καὶ δεκαῆξ τὸ πολὺ ἐτῶν ἡλικίας, οἵτινες συχνὰ ὑποπίπτουσιν εἰς ἀδικήματα ἀναιρέσεων καὶ τραυματισμῶν καθ' ἑτέρων τῆς αὐτῆς ἢ καὶ μεγαλειτέρας ἡλικίας προσώπων, διὰ μόνον τὸν λόγον ὅτι ἡ μὲν ἀβελτηρία καὶ ἀκηδία τῶν ἀρμοδίων ἀρχῶν ἐπέτρεψεν αὐτοῖς σιωπηλῶς διὰ τῆς ἀδιαφορίας τῆς τὴν ὀπλοφορίαν, ἢ δὲ δικαιοσύνην ἐθεώρησε τὸ πρᾶγμα ὄλων παιδικῶν καὶ δὲν ἔλαβε ποτὲ τὸν κόπον νὰ ἐμβατεύῃ εἰς τὴν φύσιν του καὶ νὰ τὸ τιμωρῆσιν ἀποτελεσματικῶς. Ἐξῶθεν καὶ ἐντὸς τῶν γυμνασίων καὶ σχολείων οἱ μαθηταὶ διαπληκτιζόμενοι πρὸς ἀλλήλους ἐποίησαντο χρῆσιν φονικῶν ὄπλων. Τοῦτο καὶ μόνον φρονούμεν ἀρκεῖ νὰ καταδείξῃ κατὰ πόσον ἡ ὀπλοφορία ἔγεινεν παρ' ἡμῖν γενικὴ καὶ κατὰ πόσον ἐδεινώθη ὁ χαρακτῆρ αὐτῆς.

Θλιβερὸν εἶναι ὅτι τῶν ἀρχῶν τὴν μέριμναν δὲν ἐξήγειρεν εἰστί οὔτε ἡ γενικότης αὕτη, οὔτε ὁ χαρακτῆρ τῆς, μ' ὅλον ὅτι αίματηρὰ πρόκεινται ἐνώπιον ὄλων τὰ ἀποτελέσματα τῆς ὀπλοφορίας, ἢ ὀρθότερον εἰπεῖν, τῆς ἀκηδείας τῶν ἐντεταλμένων διώξιν τῶν ἀξιοποιοῦν πράξεων ἀρχῶν.

Ἐν τούτοις ἡ περὶ τὴν ἐκτέλεσιν τοῦ καθήκοντός των τούτου ὀλιγωρία ἀποτελεῖ οὐσιωδεστάτην παράλειψιν καθήκοντος καὶ ἀδιαφορίαν ἀξιοκατάκριτον. Εἰς τὰ κατὰ τῆς δημοσίας ἀσφαλείας ἀδικήματα κατατάσσεται καὶ ἡ ὀπλοφορία· οὐσα κίνδυνος κατὰ τῆς δημοσίας τάξεως καὶ προσβολὴ εἰς τὸ δίκαιωμα τῆς ἀσφαλείας, κατὰ τὴν ὠραίαν τοῦ Rossi ἔκφρασιν· κλονίζει ἐπαισηθῶς τὰ θεμέλια τῆς κοινῆς ἡσυχίας καὶ τάξεως παραμελουμέ-

νη καὶ ἀποβαίνει πρόξενος μεγάλων δυστυχημάτων μὴ αὐστηρῶς ἀπαγορευομένη καὶ τιμωρομένη. Ἡ ἐγκληματικὴ τῶν ὄπλων χρῆσις δύναται νὰ ἐπιφέρῃ προσβολὴν εἰς τὴν τάξιν, εἰς τὴν ἡσυχίαν τῶν πολιτῶν καὶ εἰς τὴν ἀτομικὴν ἀσφάλειαν. Προλαμβάνουσα ἡ πολιτεία λέγει ὁ Viviani τὴν χρῆσιν τῶν ὄπλων καὶ τιμωροῦσα αὐστηρῶς τοὺς φέροντας αὐτὰ πολίτας, ἀπολλάττει τὸν τόπον ἀπὸ τῆς ἀνησυχίας καὶ τὴν ἀνθρωπότητα ἀπὸ τὴν ὀδύνην τοῦ ν' ἀνεγείρῃ ἱκρίωματα διὰ τὰς θανατικὰς ποινὰς.

Κατεδείχθη ἤδη ὅποιον θέσιν κατέχει ἡ ἐν τοῖς πόλεσιν ὀπλοφορία εἰς τοὺς γενεσιουργούς λόγους τῶν ἐγκληματικῶν πράξεων καὶ ἰδίᾳ τῶν ἀνθρωποκτονιῶν, τῶν ἀποπειρῶν ἀναιρέσεων καὶ τῶν τραυματισμῶν. Ἰπολείπεται ἤδη ἡ ἐξέτασις τῶν περὶ αὐτῆς ἀπαγορευτικῶν νόμων, τῆς ἐφαρμογῆς καὶ τήρησεως αὐτῶν.

Ἀπὸ τῶν ἀρχαιοτάτων χρόνων καὶ ὅπου ὁ σύγχρονος πολιτισμὸς ἐξημέρωσε τὰ ἤθη καὶ ἐπαγίωσεν κοινωνίας εὐρύθμους, τὸ ὀπλοφορεῖν ἐν τῇ πόλει ἐθεωρήθη ἐγκλημα, ἀπηγορεύθη ἀπολύτως καὶ ἐτιμωρήθη αὐστηρῶς ἢ παραβάσις τῆς ἀπαγορεύσεως. Παρ' Ἑλλήσιν ἡ ἐν εἰρήνῃ ὀπλοφορία ἐθεωρήθη ἐκ παλαιῶν πρᾶξις ἀντικοινωνικὴ καὶ ἀντιπολιτικὴ, ἔθος δὲ βαρβάρων καὶ ἀγρίων ἐθνῶν, συνεπῶς δ' ἀπηγορεύετο καὶ γενομένη ἐτιμωρεῖτο ὑπὸ θετικῶν σοφῶν νόμων. Περιεσώθη ἡμῖν διάταξις τῆς νομοθεσίας τοῦ Σόλωνος καθ' ἣν, ὁ ἐν τῇ πόλει ὀπλοφορῶν ἐτιμωρεῖτο δημοσίως διὰ τῆς ποινῆς τῆς ἀτιμίας: «Ὅστις ἐν ἀστεί σιδηροφορῆσιν μὴδὲν δέον ἢ ὄπλα ἐξενέγκῃ εἰς τὸ δημόσιον, τιμᾶσθαι.» Ἔτεροι Ἑλληνες νομοθέται κατὰ πολὺ αὐστηρότερον τοῦ Σόλωνος ἐτιμώρισαν τὴν ὀπλοφορίαν. Κατὰ τοὺς νόμους τοῦ Χαρώνδα, Ζαλεύκου καὶ Διοκλέους τοῦ Συρακουσίου, οἱ ἐν τῇ συνελεύσει τοῦ λαοῦ προσερχόμενοι μὲθ' ὄπλων ἐτιμωροῦντο διὰ θανάτου. Διόδωρος μάλιστα ὁ Σικελιώτης ἀναφέρει, ὅτι ἐπιστρέφων ἐνοπλὸς ἡμέραν τινα ἐκ τῆς καταδιώξεως τῶν ληστῶν ὁ Χαρώνδας, καὶ ἰδὼν ἐκκλησιαζόμενον τὸν λαὸν μετέβη εἰς τὴν ἐκκλησίαν λησμονήσας ὅτι ἐφόρει τὸ ξίφος· ἀλλ' ἰδὼν τις ἀνέκραξεν· «ὦ Χαρώνδα, κατέστρεψας μόνος τὸν νόμον ὃν ἔθεσας.» ὁ δὲ εἶπεν· «ἀπ' ἐναντίας θὰ τὸν κυρώσω» καὶ σῦρας τὸ ξίφος ἐφονεύθη.

Αὐστηρῶς ὁμοίως καὶ αὐστηρότερον τῶν Ἑλλήνων ἐτιμώροον οἱ Ῥωμαῖοι ἀπὸ τῆς δωδεκαδέλτου τὸ ὀπλοφορεῖν· κατόπιν δὲ καὶ ἐν αὐταῖς ἀκόμη ταῖς φεουδαλικαῖς νομοθετικαῖς ἀπαντῶσι διατάξεις ἀπαγορεύουσαι καὶ αὐστηρῶς τιμωροῦσαι τὴν ἐν εἰρήνῃ καὶ ἐν τῇ πόλει ὀπλοφορίαν. Ἡ μετριωτέρα ἡθικὴ τῆς παραβάσεως ταύτης ἦτο ὁ ἀπαγγονισμὸς, ἦν ἐνιαγοῦ δὲν ἀπέφευγον οὐδ' αὐτοὶ οἱ κατασκευασταὶ ὄπλων ἀπηγορευμένων.

Αἱ νεώτεραι νομοθεσίαι δὲν ἦτο δυνατόν νὰ παρίδωσιν ὅτι ἡ κατασκευὴ καὶ ἡ πώλησις ἀπηγορευμένων ὄπλων ὡς καὶ ἡ ὀπλοφορία, ἐστὶ διηνεκής ἀπειλὴ τῆς ἐννόμου τάξεως καὶ προπαρασκευαστικὴ πρᾶξις κακούργημάτων καὶ πλημμελημάτων καὶ συνεπῶς νὰ μὴ ἀπαγορεύωσιν αὐτάς· σήμερον μάλιστα ὅπου ἡ πολιτεία ἐξασφαλίζει

τῶ ἀτόμῳ, διὰ τῶν νόμων, τῶν ἀρχῶν καὶ τῆς ὀργανωμένης δυνάμεως, τὴν προσωπικὴν ἀσφάλειαν καὶ τὴν κτῆσιν. Ἄπασαι ὅθεν αἱ πεπολιτισμένοι χώροι τοῦ σημερινοῦ κόσμου αὐστηρῶς ἀπαγορεύουσι διὰ τῶν νόμων τῶν τὸ ὄπλοφορεῖν.

Ὁ ἡμέτερος Νομοθέτης δὲν ὑπέστησε κατὰ τοῦτο τῶν ἄλλων καὶ ἐπροέβλεψε τὴν πολιτείαν ἡμῶν δι' ἐπαρκῶν σχετικῶν διατάξεων, ἀλλὰ δὲν ἐπέβλεψε ἐπιμελῶς ὅσον ὅφιν πάντων, ἵνα τὰς ἀνακαλέσασκεν εἰς τὴν μνήμην πάντων, διότι, ὡς φαίνεται, παρὰ πάντων ἐλησμόνηθησαν τελείως. Αἱ διατάξεις αἱ παρ' ἡμῖν κανονίζουσαι τὰ κατὰ τὴν ὄπλοφορίαν, κατασκευῆν καὶ πώλησιν τῶν ὄπλων εἶναι: Τὰ ἀρθρα 620, 621 καὶ 622 τοῦ ποινικοῦ Νόμου, ἔχοντα οὕτω: — α. Μὲ κράτησιν ἢ πρόστιμον τὸ πολὺ διακοσίων δραχμῶν τιμωρεῖται ὅστις κατασκευάζει ἀπηγορευμένα ὄπλα· ὅστις λαβὼν παραγγελίαν νὰ κατασκευάσῃ ἢ ἐπισκευάσῃ τοιαῦτα ὄπλα, ὅθεν εἰδοποιεῖ εὐθὺς τὴν ἀρχὴν περὶ τούτου ὅστις κατασκευάζει, ἐπισκευάζει ἢ πωλεῖ οἰαδήποτε ὄπλα εἰς παῖδας, ἢ ἀνθρώπους, περὶ τῶν ὁποίων δὲν δύναται νὰ ὑποθεθῇ ὅτι ἔχουσι τὴν ἀναγκαίαν πείραν καὶ προσοχὴν περὶ τὴν χρῆσιν τῶν τοιούτων, ἢ ἐκ μέρους τῶν ὁποίων εἶναι ὁφίους καταχρήσεων αὐτῶν, ὅστις δίδει εἰς τοιοῦτους ἀνθρώπους πυρίτιδα. — β. Ὅστις μετέρχεται ἐμπόριον ὄπλων ὑποουδὴποτε εἶδους ἢ πυρίτιδος χωρὶς νὰ ἔχῃ τὴν πρὸς τοῦτο ἀδειαν, τιμωρεῖται μὲ κράτησιν τριῶν ἡμερῶν μέχρι ἐξ ἑβδομάδων, ἢ μὲ πρόστιμον εἰκοσι μέχρι διακοσίων δραχμῶν. Τὰ ἀντικείμενα τοῦ ἀσυγχωρήτου τούτου ἐμπορίου, εἰάν ἦναι ἐκ τῶν ἀπηγορευμένων, δημεύονται· τὰ δὲ λοιπὰ πωλοῦνται δι' ἐξόδων καὶ διὰ λογαριασμῶν τοῦ πταίστου. — γ. Μὲ κράτησιν τὸ πολὺ ἐξ ἑβδομάδων ἢ μὲ πρόστιμον πενήκοντα μέχρι διακοσίων δραχμῶν τιμωρεῖται ὅστις φέρει πυρὸς βόλα ἢ ἄλλα ἀπηγορευμένα ὄπλα, ἢ ἀποδείξῃ παραχρήματα ὅτι ἔχει πρὸς τοῦτο ἀδειαν τῆς ἀρχῆς. Τὰ ὄπλα καὶ τὰ πυροβόλα ταῦτα δημεύονται. Διάταγμα δὲ τι τοῦ 1833 κανονίζει τὰ τῆς ἐκδόσεως ἀδείας ὄπλοφορίας ἣτις παρέχεται εἰς ὠρισμένας τάξεις ἀνθρώπων καὶ ὑπὸ παντοίας ἐγγυήσεως· ἄλλα δὲ διατάγματα ὡς τὸ ἀπὸ 20 Μαΐου 1834, τὸ ἀπὸ 1 Δεκεμβρίου 1836, τὸ περὶ Ἀστυνομικῆς Ἀστυνομίας τὸ 11 Ἰουνίου 1845 πρόβλεψαν περὶ διαφόρων σχετικῶν περιπτώσεων, ἐπηκολούθησαν δὲ ἀλλεπάλληλοι Ἐμπορηγικαὶ ἐγκύκλιοι ἐρμηνευτικαὶ τῶν νόμων καὶ προτρεπτικαὶ εἰς τήρησιν καὶ ἐφαρμογὴν αὐτῶν.

Μετὰ τὴν παράθεσιν τῶν ἀνωτέρω ἀπαγορευτικῶν τῆς ὄπλοφορίας διατάξεων, εἶναι περιττὸν νὰ εἰπωμεν ἡμεῖς εἰς τὸν νοήμονα ἀναγνώστην κατὰ πόσον ἐτηρήθησαν αὐταὶ παρ' ἡμῖν καὶ κατὰ πόσον περιέστειλαν τὴν πρὸς τὸ σιδηροφορεῖν τάσιν, ἣτις κατέστη πάγκοινος πανταχοῦ τοῦ κράτους συνήθεια, ἀφοῦ οὐδεὶς δύναται ν' ἀρνήθῃ παρ' ἡμῖν αὐτὴν πανταχοῦ καὶ εἰς τὰ δημοσιώτερα μέρη τῶν πόλεων, αὐτῶν τῶν Πρωτευουσῶν Νομαρχιῶν, κατασκευάζονται φοβερά ὄπλα καὶ πωλοῦνται δημοσίᾳ ὡς ἐμπόρευμα πρωτίστης ἀνάγκης, εἰς τὸν τυχεῖον, εἰς παῖδας, ἀκόμη καὶ εἰς γυναῖκας· ὅτι πάντες ὄπλοφοροῦμεν καὶ ἐν περιπάτοις καὶ ἐν ταῖς καθ' ἡμέραν διατριβαῖς. Ἄλλως τε αὐτὴν τὴν ἀγρίαν καὶ βάρβαρον κατάχρησιν ἀνομολογοῦσι σχεδὸν ἅπασαι αἱ ἀνωτέρω μνημονευθεῖσαι ὑπουργικαὶ ἐγκύκλιοι καὶ ταύτην πειρῶνται εἰς μάτην νὰ ἄρῳσιν χάριν τῆς δημοσίας ἀσφαλείας.

Εἶπον καὶ ἔγραψαν τινὲς ἐνεργεῖς τῶν νόμων ἐρμηνευταὶ ὅτι αἱ περὶ κατασκευῆς καὶ ὄπλοφορίας τῆς ἡμετέρας νομοθεσίας διατάξεις εἰσὶν ἀνεπαρκεῖς, καὶ ὅτι ἡ χώρα ἡμῶν δεῖται ἐπαρκεστέρων καὶ αὐστηροτέρων σχετικῶν ἀπαγορευτικῶν νόμων ἢ ὑπηρεσία μάλιστα τῶν ἀρμοδίων ὑπουργῶν παρεσκεύασε πρὸ πολλοῦ καὶ νομοσχέδιον πλάγιον κατὰ τὸν περὶ τούτου νεώτερον Ἰταλικὸν νόμον, ὅστις θεωρεῖται ἀριστος, ἀλλ' ὅπερ δυστυχῶς δὲν καταρτίθη εἰσέτι νὰ ἐπιψηφισθῇ καὶ συμπληρωθῇ οὕτω τὰς ἀτελείας καὶ τὰ χάσματα τῶν ἐν ἰσχύει διατάξεων.

Βεβαίως ἡ συμπλήρωσις καὶ ἡ τελειοποίησις τῆς Νομοθεσίας ἐθ-ους τινός, κατὰ τὰς ἀπαγορευτικὰς τῆς πείρας καὶ τὰ πορίσματα τῆς παρατηρήσεως, ἰδίᾳ τῶν νόμων τῶν ἀφορώντων εἰς τὴν ἐμπέδωσιν τῆς δημοσίας ἀσφαλείας καὶ τάξεως, δέον ν' ἀποτελῇ διηνεκές αὐτῶν μέλημα· ἀλλὰ πρέπει πρῶτον νὰ καταδειχθῶσι, διὰ τῆς συχνῆς καὶ πολυχρονίου τήρησεως καὶ ἐφαρμογῆς τῶν μεταρρυθμιστικῶν νόμων, τὰ μειονεκτήματα καὶ αἱ ἀτέλειαι αὐτῶν, ἵνα ἡ μεταρρυθμίσις τῶν ἐστὶ λογικὴ καὶ σκόπιμος. Ἄλλ' ἐρωτῶμεν, αἱ περὶ ὄπλοφορίας διατάξεις τῆς ἡμετέρας νομοθεσίας ἐφημέροισαν ποτὲ παρ' ἡμῖν ἐν πληρότητι καὶ προσέκοψεν ἡ ἐφαρμογὴ τῶν εἰς ἀτελείας σπουδαίας ἢ εἰς χάσματα ἀνοπέροβλητα; Αὐτὰ αὐτὰ αἱ διατάξεις ἐπαρκῶσι εἰς τόσους ἄλλους λαοὺς, ἀν δὲ δι' ἡμᾶς ἐδείχθησαν ἀνεπαρκεῖς δέον νὰ συμπεράνωμεν ὅτι παρ' ἡμῖν αὐταὶ ἔμειναν γράμμα νεκρὸν καὶ ἄψυχα μορμολύκεια οὐδένα πλέον φοβίζοντα. Ἡ ἀτέλεια ἔγκειται οὐχὶ εἰς τοὺς νόμους ἡμῶν, οἵτινες προβλέπουσι περὶ ὄλων τῶν περιστάσεων καὶ καταγινώσκουσι ποινὰς οὐχὶ μικρὰς ἐφ' ὄλων τῶν οὐσιωδεστέρων παραβάσεων, ἀλλ' εἰς ἡμᾶς αὐτοὺς οἵτινες οὐδέποτε ἀποβλέψαμεν εἰς τὰς ὑπαρχούσας διατάξεις καὶ ἀφήσαμεν αὐτάς νὰ κοιμηθῶσιν τὸν αἰώνιον ὕπνον. Ἐπιπλέον ἔτι οὐδέποτε εἰσέζη ἔπι ὄπλοφορίᾳ κατηγορία εἰς ἀμφοτέρω τὰ ἐνταῦθα πταισματοδικεῖα, οὐδέποτε δὲ ἐτιμωρήθη, τοῦλάχιστον ἐνταῦθα, κατασκευαστικῆς, ἐπιδιορθωτικῆς ἢ πωλητικῆς ἀπηγορευμένων ὄπλων. Ἐντούτοις ἡ ὄπλοφορία εἰς αἱ γενικὴ, τὰ δὲ ἀπαισιώτερα τῶν ὄπλων, φιδεραὶ τὰς διαστάσεις μάχαιραι καὶ λοιπὰ, κατασκευάζονται ἀκωλύτως, ἀνευ οὐδεμιᾶς ἀδείας, μὲ αἰμοχαρεῖς ἐπιγραφὰς καὶ λόγια, ἐκτίθενται δὲ εἰς πώλησιν καὶ πωλοῦνται εἰς καλοὺς καὶ εἰς φαυλο-

σαγγελεῖς διερχόμενοι πρὸ τῶν ἀλλοποίων θαυμάζει τὸν βαθμὸν τῆς τελειότητος τῆς τέχνης ἣτις ἐπροσόδουσαν ἐναντίον ὄλων τῶν ἐμποδίων τῆς νεκρᾶς νομοθεσίας μας. Πταίουσι οἱ νόμοι ὅπου αἱ ἀρχαὶ τυφλώττουσι, διότι ἡμεῖς ἔχομεν χρεῖαν ἐπὶ παντός πράγματος ἐνὸς ἀποδοπομπιαίου τράγου, ἐφ' οὗ νὰ ἐπιρρίπτωμεν ὅλας τὰς ἀμαρτίας μας, καὶ ἐπὶ τοῦ προκειμένου εὐρέθη πταίοντα ἡ Νομοθεσία. Συντάξατε τοὺς τελειότερους νόμους κατὰ τὰ ἐντελέστερα πρότυπα καὶ ἀφήσατε αὐτοὺς νὰ κοιμηθῶσι καὶ θὰ ἔχετε πάντοτε τ' αὐτὰ ἀποτελέσματα· καὶ οἱ αἰσχιστοὶ τῶν νόμων καλῶς ἐτηρούμενοι καὶ ἐφαρμοζόμενοι καλῶς ἐνίοτε σώζουσιν, ἐνῶ οἱ ἐντελέστεροι καὶ σοφώτεροι πάντοτε καταποντίζουσιν, ὅταν κακῶς ἐφαρμόζονται ἢ τελείως παρορῶνται.

Ἡμεῖς οὐδέποτε ἐζητήσαμεν τὴν ἐφαρμογὴν τῶν περὶ ὄπλοφορίας διατάξεων καὶ ἔπειτα ἀποροῦμεν πῶς ὅλη ἡ Ἑλλάς σιδηροφορεῖ, καὶ πῶς ἐκ μηδαμῶν ἀφορμῶν ἐπέρχονται τὰ μέγιστα τῶν ἐγκλημάτων· μὴ ὅλας τὰς αἰμοστάγεις αὐτῶν συνεπείας. Ἐπὶ μίαν μόνον τριμηνίαν ὁ Ἰλαρχος Βουλγαρῆς ἐπιτελῶν ἐνταῦθα ἀστυνομικὰ καθήκοντα ἐπεμελήθη καὶ τοῦ ἀφρηλισμοῦ τῶν παλληκαριῶν, μὲ τὸν ἰδιόζοντα αὐτῷ τρόπον τῆς ἐνεργείας ἐν μέσῳ τῆς ὁποίας δὲν ἐνεφυλλοχώρουν οἱ βιτζάδες τῶν ἰσχυρῶν τῆς ἡμέρας, καὶ τὰ παλληκάρια ἐξήρχοντο τότε ὡς γυναῖκες· δέκα πρόστιμα μέχρι διακοσίων δραχμῶν καὶ δέκα ὄπλων πρᾶγματικαὶ δημεύσεις, ἦσαν ἱκανὰ νὰ περιωρίσωσι κατὰ τὸ ἡμισυ τὸ κακὸν τὸ ἕτερον ἡμισυ ἤθελε τὸ ἐξαλείψῃ ἡ διηνεκής ἐπιβλεψὶς τῶν ἀστυνομικῶν ὀργάνων.

Εἰς ταῦτα ἀπαντῶσιν· τίς θὰ εἰσαγάγῃ εἰς τὴν κτῆσιν τοὺς παραβάτας, ἢ ἀστυνομία; ἢ δημοσίαι; ἀλλοίμονον!! Ναι, αὐταὶ θὰ τοὺς εἰσαγάγωσι, ὅσον καὶ ἂν ἦναι διεφθαρμένοι, εἰάν ἐ Νομάρχης δὲν εἶνε τοιοῦτος καὶ γνωρίζῃ νὰ χειρίζεται καλῶς τὴν ἐπὶ τοῦ Ἀστυνομίου καὶ τοῦ Δημάρχου ἐκ τοῦ νόμου ἐξουσίαν του. Καὶ τίς θὰ ἐπιβάλλῃ τὰς ποινὰς, ὁ Πταισματοδικὴς; Ἀλλοίμονον!! Ὁ Πταισματοδικὴς θὰ τὰς ἐπιβάλλῃ ἐφ' ὅσον αἰθάνεται

ὅτι ἄνωθεν αὐτοῦ ἵσταται ὁ Εἰσαγγελεὺς γνωρίζων τὰ καθήκοντά του καὶ κεκτημένος ἀρκούσαν ἡθικὴν δύναμιν; νὰ πατάσῃ τὴν κακοήθειαν τῶν κατωτέρων λειτουργῶν τοῦ νόμου. Ὅχι λοιπὸν διότι δὲν ἔχομεν νόμους καλοὺς κατὰ τῆς ὄπλοφορίας, ἀλλὰ διότι δὲν ἔχομεν καλοὺς νομάρχας, καλοὺς εἰσαγγελεῖς, καλοὺς μοιράρχους κτλ. μένουσιν αἱ σχετικαὶ διατάξεις νεκραὶ καὶ ἀχρηστοί. Ἄν δὲν δημεύονται τὰ ἀπηγορευμένα ὄπλα, δὲν πταίει ὁ Νόμος ὅστις παραγγέλλει δήμευσιν καὶ προβλέπει περὶ μεταφορᾶς αὐτῶν εἰς τὸ Βασίλειον. Ὅπλοστάσιον, ἀλλ' οἱ ἀποτρέποντες τὴν δήμευσιν ἢ μεταιούντες αὐτὴν πολιτικοὶ ἄνδρες, οἵτινες ἐν τῶν ἔργων τῆς πολιτικότητος τῶν λογίζονται καὶ οὐδέποτε τὸ παραλείπωσι, νὰ ἐπιστρέψωσι εἰς τοὺς κατόχους τὰ κατασχεθέντα ὄπλα, διαφθερόντες παντοιοτρόπως τοὺς ἀστυνομικοὺς καὶ εἰσαγγελικοὺς ὑπαλλήλους. Τίς τῶν ἡμετέρων π. χ. κομματάρχων δὲν ἐγένετο φορτικός εἰς τινὰ ἀρχὴν καὶ δὲν ἔλαβε παρανόμως ἀπὸ τὰς χεῖρας τῆς ὑπηρεσίας ὄπλα κατασχεθέντα, ὡς φερόμενα παρανόμως, καὶ δὲν ὠπλήσαν οὕτω πολλοὺς φρονεῖς καὶ βιαίους ἄνδρας κατὰ τῶν ὁμοίων τῶν, τῶν συμπολιτῶν τῶν; Τίς εἶδε πόσα θύματα τοῦ ἐνταῦθα παλληκαρισμοῦ, δὲν αἵματοκυλίσθησαν δι' ὄπλων αἰνὰ κομματάρχης οἰσοδήποτε ἀπέδωκε εἰς τοὺς ἄπαξ φωραθέντας παραβάτας τοῦ Νόμου;

Ἴδου οἱ σκόπελοι εἰς οὗς προσκρούει διαρκῶς παρ' ἡμῖν ὁ περὶ ὄπλοφορίας νόμος καὶ Ἴδου οἱ κυρίως ὑπεύθυνοι ἐπὶ τῇ χυνομένῳ καθ' ἑκάστην αἵματι. Ἐάν οὗτοι σωφρονήσωσι τὸ κακὸν τέλος ἐκλείψῃ, εἰ δὲ μὴ, ἀλλοίμονον εἰς τοὺς φίλους τῆς τάξεως.

ΔΙΑΦΟΡΑ

Ἐκ τῶν βουλευτῶν τῆς ἡμετέρας ἐπαρχίας ἐπανέκαμψαν ἤδη οἱ κ.κ. Ἄχ. Γερμανοπούλου καὶ Γ. Τσεριτίδης.

— Καλὸν εἶναι νὰ ἔλωσιν ἅπαντες οἱ βουλευταὶ ἡμῶν μίαν ὥραν πρότερον ἐνταῦθα ἵνα ἀναλάβωσιν αὐτοπροσώπως τὴν διεύθυνσιν τῶν κομματῶν τῶν, διότι οἱ ὑποκατάστατοι αὐτῶν καὶ οἱ ἀντιπρόσωποι ἐξέθεσαν αὐτοὺς ἐν πολλοῖς καὶ ἐγένοντο ὀχληροὶ τῇ δημοσίᾳ ὑπηρεσίᾳ καὶ τοῖς γραφεῖσι. Περὶ τοῦ νέου τούτου θεσμοῦ τῆς κοινοβουλευτικῆς παρωδίας, τοῦ ἀντιπροσωπεύεσθαι δηλονότι παρὰ τοῖς δημοσίοις γραφεῖσι τοὺς ἡμετέρους βουλευτὰς παρ' ὑποκαταστάτων ἐπισήμως ἀναγνωρισμένων καὶ ὡς εἶπεν διαπετιστευμένων, πολλὰ δύναται τις νὰ εἴπῃ, ἅτινα παραλείπομεν ἐπὶ τοῦ παρόντος, ἐπὶ τῇ ἐλπίδι ὅτι τὸ καινὸν τοῦτο σύστημα δὲν θὰ ἐγκλιματισθῇ, οὐδέ θ' αὐξήσῃ κατὰ ἐν τὰ πολλὰ ἄλλα ἔκτροπα τοῦ πολιτικοῦ ἐν Ἑλλάδι βίου.

— Ἡ τροποποίησις τοῦ ἐπὶ τοῦ οἴνου φόρου ἠκιστα νύχαιστος τοῦ ἐνταῦθα ἀμπελοκτῆμονος καὶ ἐπ' ἐλάχιστον ἱκανοποίησε τὰς ἀξιώσεις τῶν ἠλιόφρωνος τοῦ φόρου κατ' ἐλάχιστον πολλοστὸν αὐτοῦ, δὲν ἐθεωρήθη ἐκπλήρωσις τῆς ὑποσχέσεως ἣν εἶχον δώσει πανδημῶς αὐτοῖς ἢ ἀντιπολιτεύσεις καὶ οἱ κ.κ. βουλευταὶ τῆς ἡμετέρας ἐπαρχίας καὶ πάλιν ὅθεν παραπονοῦνται κατὰ τοῦ φόρου τούτου καὶ κατὰ τῶν ἀντιπροσώπων ἡμῶν, οἵτινες οὐδὲν ἐπράξαν διὰ τὴν καλλίτερον διαρρυθμισίν του καὶ πρὸς πραγματοποίησιν τῶν ὄσων εἶχον ὑποσχεθεῖ. Οἱ ἀμπελοκτῆμονες ἐνταῦθα ἰδίᾳ παραπονοῦνται κατὰ τῶν ἡμετέρων βουλευτῶν, διότι οὐδεὶς ἐξ αὐτῶν διεσπίνευσεν πρὸς τὴν Βουλὴν τὰς κατὰ τοῦ φόρου ἐκείνου αἰτιάσεις τῶν δημοσίων, οὐδέ ἐζήτησε τὴν ῥιζικὴν αὐτοῦ τροποποίησιν, ὡς εἶχον ὑποσχεθεῖ καὶ ἠρκέσθησαν μόνον εἰς ἰδιαιτέρας μετα τοῦ ὑπουργοῦ διαπραγματεύσεις, αἵτινες ἐλάχιστα ἔσχον ἀποτελέσματα, καὶ τὴν ὑπόσχεσιν ὅτι βραδύτερον θὰ ἐπέλθῃ ἡ ποθητὴ τροποποίησις. Ἐν τούτῳ οἱ ἡμέτεροι συμπολιταὶ βλέπουσι τὴν πρώτην παράβασιν τῶν ὑποσχημένων.

— Από της παρελθούσης δευτέρας ό τρυγη-
τος της σταφίδος εγενικεύθη ένταύθα καθ' όλην
την σταφιδοφόρον περιφέρειαν ήμών, κατά δέ
τάς έξ' Ηλείας είδήσεις και εκεί ό τρυγητός ήρ-
ξατο από προχθές και χθές. Η συγκομιδή φέτος
δέν προμηνύεται άφθονος, ή ποιότης όμως αύτης
λέγεται καλλίστη.

— Ό καιρός έξακολουθεί εύνοϊκώτατος διά
την άποξηράνσιν της σταφίδος, κατέστησε δ' ούτω
πάντη περιττάς τάς ποικίλας έφευρέσεις της άπο-
ξηράνσεως, περί ών έλάχιτος γίνεται πλέον λό-
γος. Άπασαν την εύγνωμοσύνην των σταφιδο-
κτημόνων κατέχει ήδη ό καιρός και άπαντες ά-
τεινίζουν εις τον ήλιον όστις, ζηλότυπος των δι-
καιωμάτων του, έπροθυμοποιήθη να δείξη ότι
μόνος κατέχει τό τελειότερον της άποξηράν-
σεως της σταφίδος σύστημα και ούδεις δύναται
να τφ άμφισβητήση τό της εύρεσιτεχνίας ταύτης
δίπλωμα.

— Ένεκα του καλλίστου καιρού όστις έπι-
κρατεί κατ' αύτας, ούδεις διανοήθη έκ των σταφι-
δοκτημόνων να έφαρμάξη τινά των έπινοηθεισών
μεθόδων της άποξηράνσεως της σταφίδος. Μόνον
οί ίδιοι έφευρέται δοκιμάζουν τά συστήματά
των, επί σταφιδοκαρπού ιδικοϋ των και ίκα-
νοποιούσιν ούτω την φιλοτιμίαν των, αν όχι
και τάς άλλας έλπίδας των. Τούναντίον αί
παλαιά μέθοδοι της έξασφαλίσεως της στα-
φίδος, αί τοις είραι δηλονότι και τά πάνινα
καλύμματα, φέτος έπετεξετάθησαν εις εύρύτατον
κύκλον και δύναται τις να είπη, μετά την επέ-
κτασιν ταύτην, ότι κατά την σταφιδοφόρον πε-
ριφέρειαν των Πατρών, τό έν τρίτον της έσοδείας
είναι διά των άνω μέσων έξησφαλισμένον.

— Μεταξύ των μεθόδων της έξασφαλίσεως
της σταφίδος έκ των καιρικών προσβολών πολύ
έπαινεϊται και ή παρά του κ. Β. Σεκοπούλου έπι-
νοηθείσα και έφαρμαζομένη ήδη τό πρώτον έν πο-
σότητι επί σταφιδοκαρπού του κτήματός του.
Η μέθοδος αύτη συνίσταται εις την άντικατά-
στασιν των πανίνων καλυμμάτων, διά φύλλων
σιδήρου, (λάμα-μαρίνας) τεθειμένων διαρκώς επί
καδρονίων παραλλήλως τεθειμένων, εις τρόπον ώ-
στε ή σταφίς να μή πιέζηται υπό των σιδηρών
φύλλων και να ψήνεται υπό σκιάν μέν, άλλ' υπό
την ήλιακήν θερμότητα, έπιτεινομένην διά τό
εύθερμαγωγόν του μετάλλου. Ούτω ή σταφίς ού
μόνον ξηραίνεται υπό την σκοτεινήν του ήλιου θερ-
μότητα, άλλά και διατελεί διαρκώς έξησφαλισμένη
έκ της βροχής και των άλλων καιρικών προσβο-
λών υπό την σκέπη των σιδηρών φύλλων. Τό
σύστημα τούτο της έπικαλύψεως, άν δειχθή ά-
ποτελεσματικόν, θα τύχη γενικωτέρας άποδοχής
παντός άλλου συστήματος, διότι δέν εισάγει και-
νοτομίας έμποιούσας εις τους άπλουστέρους, διά
τό άγνωστον, δυσπιστίαν, διότι είναι εύεφαρμο-
στον και εύωνον. Μ' όλον ότι έπιθυμούμεν όπως
ό κάλλιστος καιρός και ή ήλιακή θερμότης άντι-
καθιστώσι πάντοτε τά λαμπρότερα της άποξη-
ράνσεως συστήματα, ανεγράψαμεν και τό άνωτέρω
του κ. Σεκοπούλου, ίνα συμπληρώσωμεν όλον τον
κύκλον των σχετικών έφευρέσεων και ούδέν μένει
άγνωστον εις τους σταφιδοπαραγωγείς.

— Χθές έτελεύτησεν ένταύθα έξ αίφνιδίου θά-
νάτου και σήμεραν εκηδεύθη ό συμπολίτης ήμών
Σπυριδών Ασσημακόπουλος, άκμαϊος έτι την ήλι-
κίαν, έκ των έντίμων δ' έμπόρων της πόλεως μας.
Έπί τφ θανάτφ αυτού θρηνοϋσι, νεκρά σύζυγος,
άνήλικα δύο θιγάτρια, άδελφός και πολλοί συγ-
γενείς, τό δ' άλλος αύτων συμμερίζεται ή πόλις
ήμών δλόκληρη, ήτις πάντοτε τιμά την καλλί-
στην οικογένειαν εις ήν άνήκεν ό παρ' ήμών με-
ταστάς.

— Αντί του κ. Δημ. Δημητριάδου εισαγγε-
λέως των πρωτοδικών άπολυθέντος, μετετέθη
ένταύθα ό κ. Άριστ. Κουρουσόπουλος.

— Η εις τους κηπουρούς και άλλους ιδιοκτη-
τας διανομή του άρσένιμου ύδατος γεννά καθ' έκά-
στην παράπονα διά την κακίστην αύτης διεξαγω-
γήν. Οί ύδρονομείς φαίνεται ότι πιέζουν τον κό-
σμον προς χρηματισμόν και ότι έγένοντο διά τους
δυστυχείς κηπουρούς δλαθριότεροι της λειψυδρίας.
Οί έχοντες άνάγκην του ύδατος προσέρχονται εις
την δημαρχίαν και πληρώνουσι τό κεκανονισμένον
τέλος, λαμβάνουσι δέ κανονικήν άδειαν προς
χρήσιν, άλλ' άποβαίνει αύτοίς άδύνατον ν' άπο-
λαύσωσι τό ύδωρ, είτε διότι οί νεροδοταί τοίς τό
άρνούται, είτε διότι τους έμπαίζουν, επ' όλίγον
μόνον έπιτρέποντες την διοχέτευσιν. Ούτω ή δη-
μοτική άρχή νοσφίζεται τό χρήμα των πτωχών
άνθρώπων και έξασκεϊ κατάθλιψιν, διά των όρ-
γάνων της, επί τάξεως ανθρώπων έργατικών και
φιλησύχων, όπερ είναι κάκιστον και δέον να έ-
κλείψη. Έκ των καταχρήσεών τούτων πολλοί
έγένοντο ζημίαι εις τους κήπους και τά κτήματα,
πολλά δ' έγενήθησαν εύλογα παράπονα κατά
της δημοτικής, άρχής, ήτις τιαύτην άπέλυσε
συμμορίαν νεροδοτών κατά των δημοτών.

— Καθ' ά αναγγέλλεται ήμϊν ή ζωοκλοπή έν
τοίς δήμοις της ήμετέρας έπαρχίος έλαβε πάλιν
έπίτασιν. Πρό τινος χάρις εις την νοήμονα κατα-
δίωξιν δραστηρίων στρατιωτικών άποσπασμάτων,
τό έγκλημα τούτο είχε περισταλεί, ήλιπίετο δέ
ή τελεία καταστολή του, άν ή καταδίωξις ήθελεν
έξακολουθήσει επί τινά άκόμη χρόνον αυστηρά
και δραστηρία. Δυστυχώς τό μεσόχρονον των έ-
κλογών και ή έπελθούσα κυβερνητική μεταβολή
έχαλάρωσε την καταδίωξιν και τό έγκλημα ήγειρε
πάλιν θρασείαν την κεφαλήν, άπειλεί δέ να
λάβη και αύτις έπικινδύνους διαστάσεις. Είς την
κυβερνητικήν φροντίδα έναπόκειται ή λήψις άσ-
τηρών και αποτελεσματικών μέτρων κατά του
δεινού της ζωοκλοπής έγκλήματος, όπερ πλειό-
τερον παντός άλλου έγκλήματος καταθλίβει την
δραστηριότητα των κατοίκων της ύπαίθρου χώρας
και έξαχρειοί τό φρόνημα αύτών. Βάν ήθέλαμεν
λεπτολογήσει επί των συνεπειών της επεκτάσεως
της ζωοκλοπής ήθέλαμεν δείξει ότι αύτη πλειό-
τερον παντός άλλου αίτίου έπέδρασεν επί την κα-
κοδαιμονίαν του χωρικού άν άνάζητούντες
και καθορίζοντες τάς αίτίας της οικονομικής του
τόπου καταστάσεως, έξελποϋ άνωτέρω της πρω-
τεύουσας του Βασιλείου, θα διέκριναν μεταξύ των
αίτιών εκείνων και τάς συνεπείας της ζωοκλοπής.
Τούτο φαίνεται ίσως παράδοξον και άπίθανον εις
τους πολιτειολόγους και οικονομολόγους της
Πρωτεύουσας και έχουν δίκαιον, διότι δέν αναγράφεται
εις τά συγγράμματα των σοφών Ευρωπαίων
και τόσον όλίγον γνωρίζουσι τάς περιστάσεις του
βίου του έλληνικού λαού, οί αναλαμβάνοντες να
διαρρυθμίσωσι τάς τύχας του. Έντούτοις δέν λέ-
γει τις ύπερβολήν λέγων ότι ή ζωοκλοπή έν Έλ-
λάδι άφαιρεί έκ της έθνικής δραστηριότητος κατά
ποσόν τό ήμισυ των δυνάμεων των άφαιρουμένων
έκ της στρατολογίας. Άφ' ενός ή ζωοκλοπή στε-
ρεί τον γεωργόν και τον έργάτην του άναπορεύ-
κτου όργάνου της δραστηριότητός του, καθιστά δέ
τάς δυνάμεις του άδρανείς επί πολλόν χρόνον και
μέχρις άποκτήσεως άλλου τοιούτου όργάνου άφ'
έτέρου δέ έκάστη ζωοκλοπή παράγει τόσας έπι-
ζημίους σχέσεις του χωρικού προς την ποινικήν
δικαιοσύνην, προς τον δημόσιον θησαυρόν, προς
την άποσπασματικήν ύπηρεσίαν, προς τους κα-
πήλους των δημοσίων γραφείων, ώστε άφαιρεί
άπ' αυτού ού μόνον μέγα μέρος του προϊόντος των
κόπων του, άλλά και μέγα μέρος του καιρού του,
δν καταναλίσκει είτε δικωόμενος είτε δικών, είτε
μαρτυρών, είτε περιπλανώμενος εις άνζήτησιν
των άπολεσθέντων κτηνών του κ.τ.λ. Είναι κα-
ταπληκτικός ό αριθμός των χωρικών οίτινες ως

έκ της ζωοκλοπής άποσπώνται διαρκώς έκ των
συνήθων άσχολιών των ή του έπιτηδεύματός των.
Ό περιερχόμενος τάς φυλακάς του Κράτους εκ-
πλήσσειται άπέναντι του αριθμού των κρατουμένων
έπί ζωοκλοπής, ό δ' έπισκεπτόμενος τά πληρμε-
λειοδικεία και τά άνακριτικά γραφεία, βλέπει
δλόκληρον χωρικών πληθυσμόν, μακρόθεν έρχόμε-
νον, και άλίσκοντα πολύτιμον χρόνον εις τους λα-
βυρίθους της έλληνικής ποινικής διαδικασίας. Ί-
δου υπό ποίαν έποψιν δέον να έξετάζηται τό
έγκλημα τούτο και πού έγκείται ή σπουδαιότης
αύτου. Κατά τους τελευταίους τούτους καιρούς,
όφείλομεν να τό όμολογήσωμεν, άπασαι αί Κυ-
βερνήσεις έφιλοτιμήθησαν να πατάξωσιν άποτε-
λεσματικώς την ζωοκλοπήν και άνέθεντο την
δίωξιν αύτης εις άνωτέρους αξιωματικούς αξίους
πάσης έμπιστοσύνης, τά δέ δικαστήρια έπεδεί-
ξαντο άκραν αυστηρότητα περί την τιμωρίαν των
ζωοκλοπτών, ούτω δέ είχεν επέλθει ύφεσις τις
του κακού και ήλιπίετο τελεία ή καταστολή του,
άλλά δι' ούς λόγους άνωτέρω ύπεδείξαμεν, ή καλ-
λίστη ένεργεία επ' έσχάτων άνεστάλη. Έλπίζο-
μεν έντούτοις ότι και ή ένεστώσα Κυβέρνησις θέ-
λει έν τούτω συνεχίσει την έργασίαν των προκά-
τόχων της και δέν θ' άμελήση επ' άντικειμένον
πολλαπλήν έχοντος την σημαντικότητα.

Χ — Τό έντός της πόλεως τμήμα της όδοϋ Κα-
λαβρύτων κατέστη άδιάβατον, μ' όλον ότι δι'
αυτού διενεργείται ή σπουδαιότερα συγκοινωνία
της άνω και κάτω πόλεως και είναι ή μεγάλη
άρτηρια ή εις την έξοχήν άγούσα, κατά ταύτην
ίδια την ώραν του έτους κής πυκνοτάτης και συχ-
νοτάτης συγκοινωνίας. Η δημοτική άρχή χάριν
της επιδιορθώσεως του όχτεϋ ήνοιξε μέγιστας ό-
πάς πρό καιρού χαινούσας, ήδη άνέκυψαν εις
πολλά σημεϊα της όδοϋ ταύτης όγκόλιθοι, οί-
τινες αποτελούσιν αληθείς σκοπέλους διά τους
πόδας των διαβατών και τάς άμάξας: οί παρό-
δοι, εις έπίμετρον, συνεσώρευσαν άκαταλλήλως
παντοίαν οίκοδομίσιμον ύλην, οί έκάτεροθεν χάν-
δακες έπλατύθησαν εις βαθμόν επικίνδυνον, έν
ένι λόγω, ή όδός έγένετο άδιάβατος και χρεΐσε
ταχείας έπισκευής.

Κύριε Σύντάκτα του Φορολογουμένου.

Ευχάριστον πολύ ήμϊν είναι ότι ή εφημερίς ύ-
μων από τινος έξετάζει έπισταμένως τά δημοτικά
πράγματα ήμών, και δέν παύει καταδεικνύουσα
την όλισθηράν όδόν, επ' ής βαδίζει ή δημοτική
άρχή της πόλεως μας. Έπειδή συγχρόνως και
άλλοι συμπλέτται πονούντες τον τόπον, και ού-
δόλως άνεχόμενοι την δλεθρίαν κατάστασιν αυ-
του, ήγειραν φωνήν διά της αξιολόγου εφημερίδος
σας, έπιτραπήτω και ήμϊν να εκθέσωμεν όλίγα
τινά, άφορώντα την όνικανότητα του δημοτ. άρ-
χοντος και έν γενεί την κακήν διοίκησιν των πραγ-
μάτων του δήμου ήμών.

Πληρέστατα, κ. Σύντάκτα, έγκρίνομεν την ί-
δέαν ύμων, ότι μόνον ή διοικητική άρχή, ό κ.
Νομάρχης, άκμαϊος έτι την ήλικίαν ών, και ως
μανθάνομεν, λίαν φιλότιμος και άκέραιος τον χα-
ρακτήρα, δύναται να διασώη τον δήμον ήμών
άπό της επικειμένης οικονομικής καταστροφής.
Από πολλού χρόνου έχομεν άπελπισθή άληθώς έκ
των διαχειριζόμενων τά οικονομικά του δήμου ή-
μων και μάλιστα έκ της πανθομολογουμένης άνι-
κανότητος του Δημάρχου, ό όποίος άλλως τε δι'
ούδένά άλλον λόγον, ως είναι γνωστόν, άπαιτη-
τικώς έξήτησε την δημοτικήν έξουσίαν, ειμή τινι
τρόπφ να επιδιώξη την έπιτυχίαν μεγάλων δα-
νειών, και δι' αύτών να διορθώση θεβαίως
τά οικονομικά του δήμου, άτινα πρό πολλού τον
άνυχοϋσιν. Δημοτικός λοιπόν άρχων αναλαβών
την άρχήν επί τιαύταις ιδέαις, έόμενον ήτο να

μη εὐδοκίμησιν παρὰ τῆ κοινωνία ἡμῶν, πολλὰ παθούσιν μέχρι τοῦδε, καὶ πλείους διδάχθεισιν, ὥστε νὰ καταστῆ ἱκανὴ νὰ μὴ ἀπατάται πλέον εἰς τὸ μέλλον. Τοιοῦτος λοιπὸν ἄρχων δικαίως δὲν πρέπει ν' ἀρεθῆ ἀνεξέλεγκτος ἀπ' ἐνὸς μὲν ὑπὸ τῆς νοήμονος κοινῆς γνώμης, ἀπ' ἑτέρου δὲ ὑπὸ τῆς ἀνωτέρας διοικητικῆς ἀρχῆς, ἥτις καθήκον ἔχει νὰ προλάβῃ δεινότερας συνεπειάς ἐπὶ τῶν δημοτ. πραγμάτων, ἐὰν ἐπιθυμῆ νὰ ἐρελκύσῃ τὴν ἀγάπην καὶ τὴν ὑπόληψιν ἀπάσης τῆς κοινωνίας ἡμῶν.

Ὁ κ. Δημάρχος ἀρεθίσει σὺν τοῖς ἄλλοις νὰ ἐπισημῶσιν τὴν προσοχὴν του καὶ ἐπὶ τῶν φιλανθρωπικῶν καταστημάτων τῆς πόλεώς μας, ἰδίᾳ δὲ ἐπὶ τοῦ δημοτ. Βρεφοκομείου. Γὰρ φιλανθρωπικὸν τοῦτο ἴδρυμα, δι' ὅπερ δαπανᾶται ποσὴν οὐχὶ εὐκαταφρόνητον. δηλ. 24 πείπου χιλ. δραχμῶν κατ' ἔτος, οὐδὲν σχεδὸν σκοπὸν ἐκπληροῖ ἀπὸ τριετίας, ἀπ' ἧς ἐποχῆς διευθύνει ἐν αὐτῷ τὴν ἰατρικὴν ὑπηρεσίαν ὁ ἰατρός κ. Διμ. Γερούσης. Οὗτος, ὡς εἶναι γνωστὸν καὶ αὐτῷ τῷ κ. Δημάρχῳ, οὐδεμίαν πράγματι ὑπηρεσίαν ἐκτελεῖ ἐν τῷ Βρεφοκομείῳ, ἀρκούμενος νὰ λαμβάνῃ μηνιαίαν μισθοδοσίαν 150 δραχ., δι' ἣν καὶ μόνην πάντα λίθον ἐκίνησε νὰ διατηρηθῇ ἐν αὐτῷ ὡς ἰατρός. Καίτοι πολλάκις ὁ ἐγγύχιος τόπος κατέδειξε διὰ πραγμάτων, οὐδέποτε διαφυσθέντων, δι' ὃν ἰατρός κ. Γερούσης οὔτε ἀπαξ τῆς ἐβδομάδος μεταβαίνει νὰ ἐπισκευθῆ τὰ ἐν τῷ Βρεφοκομείῳ πάσχοντα δυστυχῆ ἔκθετα, οὐδέποτε δὲ τὰ ἐν τῇ πόλει θηλάζοντα, ἐν τούτοις ὁ κ. Δημάρχος καὶ τὰ μέλη τοῦ ἀδελφάτου πάντοτε ἐκώφευσαν εἰς τὰς δικαίας καὶ ἀναμφισβητήτους πληροφορίες, θυσιάζοντες οὕτω πολλὰς ὑπάρξεις ἐκ τῶν ἀθῶων ἐκθέτων ἀπέναντι κολακευτικῶν ὑποσχέσεων ἐν τῷ μέλλοντι χρόνῳ. Ἐντούτοις κ. Συντάκτα, ἔκτοτε ἢ αὐτῇ ἀξιοθρήνητος κατάστασις ἐπικρατεῖ ὑπὸ ἰατρικὴν ἐποψὴν ἐν τῷ Βρεφοκομείῳ, τοῦ ἰατροῦ κ. Γερούσης οὐδὲν διανοομένου ν' ἀλλάξῃ, ἀλλ' ἄρρητον παρατήρησιν ἐκ μέρους τοῦ κ. Δημάρχου καὶ τῶν ἄλλων οὐδέποτε τῷ ἐγένετο. Ὁφείλομεν κατὰ καθήκον ἐντούτοις νὰ ἐμολογήσωμεν ὅτι ἡ οἰκονομικὴ διαχείρισις καὶ ἡ λοιπὴ διοίκησις τοῦ καταστήματος τούτου διευθύνονται ἀπὸ τινῶν μνηῶν μετ' ἀξιοπαίνου ζήλου, ὑπὸ Ἐπιτροπῆς φιλανθρωπικῶν Κυριῶν, ἀντὶ τοῦ παρητηθέντος πρὸ ἔτους ἀδελφάτου, μὴ ἀντικατασταθέντος παρὰ τὸν νόμον ἄχρι τοῦδε.

Μανθάνομεν δὲ ὅτι αἰσθασταὶ αὐταὶ κυρίαι ἀνομολογοῦσιν παρησιᾶ τὴν ἀσύγγνωστον ἀκηδεῖαν τοῦ ὑπάχοντος ἰατροῦ κ. Γερούσης, ἀλλ' ἀγνοοῦμεν διὰ τίνας λόγους δυσκολεύονται νὰ προτείνωσι τὴν ἀντικατάστασιν αὐτοῦ. Ἀλλὰ διὰ τοῦτο πρέπει νὰ θυσιάζωμεν 24 χιλ. δραχμῶν κατ' ἔτος καὶ 80—100 ἔκθετα τοῦ Βρεφοκομείου; Τότε εἰς τί ἀποβλέπει ὁ φιλανθρωπὸς σκοπὸς αὐτοῦ; Προτιμώτερον εἶναι νὰ διαλυθῇ.

Μ.

ΕΙΔΟΠΟΙΗΣΕΙΣ

ΛΑΧΕΙΟΝ

Κλήρωσις 32 τῆ 20 Αὐγούστου 1885
Τῶν Λαχειοφόρων ὁμολογιῶν τῆς Ἑθνικῆς Τραπεζῆς τῆς Ἑλλάδος.
Ὁ 1ος ἀριθμὸς κερδίζει φράγκα 100,000 κτλ.
Ἐκαστὸν γραμματίον ὀλόκληρον τιμᾶται δραχ. 8, τὸ τέταρτον γραμματίου δραχ. 1.
Εἰς τοὺς ἀγοράζοντας πέντε ἡμῶν κάμνωσι καὶ 10 0/0 ἐκπτώσιν.

Κλήρωσις τῆ 31 Σεβρίου 1885.
Τοῦ λαχείου ἐκθέσεως Βουδαπέστης.

Ἐκδοθὲν δι' αὐτοκρατορικοῦ διατάγματος ὑπὸ τὴν ἐγγύχισιν τῆς Αὐστριακῆς Κυβερνήσεως.

Κερδίζουσι 4,000 ἀριθ. 8ν ὁ Δ'. κερδίζει φιορίνια 100,000.

Ἐκαστὸν γραμματίον τιμᾶται δραχ. 2,50.

Λαχειοφόροι ὁμολογεῖται Ἐυθροῦ Σταυροῦ Ἰσχυροῦσι διὰ 105 κληρώσεις. Εἶναι τὸ μόνον Λαχεῖον τὸ ὅποιον ἀπαντες οἱ ἀριθ. κερδίζουσι.

Ἐκαστὴ τιμᾶται δραχ. 25.

Ἐρομηθεύονται ἀπαντα τὰ εἶδη τῶν Λαχείων τούτων εἰς Ἀθήνας παρὰ τῶν κ. Ἀδελφῶν Σούκα καὶ πωλοῦνται παρ' ἐμοῦ ἐν τῷ Καταστήματι τοῦ κ. Ἀνδρέου Κουτσιακοπούλου, ἀντικρυ τῆς οἰκίας τοῦ κ. Γεωργίου Ρούφου.

Σπυρ. Παλαιολόγου

Δευτεροετῆς φοιτητῆς τῆς Φιλολογίας διακεκρίμενος ἐπὶ ἰκανότητι καὶ ἠθικῇ ζῆτει παραδόσεις ἐπὶ μετρία ἀμοιβῇ. Πληροφορίαι παρὰ τῷ κ. Δημητρ. Ἀνδρικοπούλῳ ἐμπόρῳ.

Ἀπὸ τῆς πρώτης τοῦ προσεχέως μηνὸς Αὐγούστου ε. ε. ἐνοικιάζεται ὀριστικῶς ἢ ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Καλαβρύτων οἰκία Π. Χαϊδᾶ, ἐν ἣ κατοικεῖ μέγιστον ἀριθμὸν ἀποθημίων, καὶ ἰσορροπία νὰ τὴν ἐνοικίασῃ ἀπευθυνθείτω πρὸς τὸν ἰδιοκτήτην.

ΛΑΧΕΙΟΝ

ΤΗΣ ΕΝ ΒΟΥΔΑ ΠΕΣΤΗΣ

ΕΘΝΙΚΗΣ ΕΚΘΕΣΕΩΣ

4000 Λαχνοὶ κερδίζουσι
250000 φιορίεις τὰ ἐξῆς ποσᾶ
Εἰς λαχνὸς 100,000 φιορίνια.

Εἰς 20,000 φιορ.	2 ἀνὰ 1500 φ.	25 ἀνὰ 200 φ
ε 10,000	10 ε 1000 ε 110 ε 100 ε	
ε 5,000	10 ε 600 ε 140 ε 80 ε	
ε 3,000	10 ε 500 ε 150 ε 30 ε	
ε 2,500	15 ε 400 ε 50 ε 20 ε	
ε 2,000	20 ε 300 ε 3000 ε 10 ε	

Ἡ ἐκκύβευσις θέλει γίνεαι τῆ 31 Ὀκτωβρίου 1885 ἐνώπιον τῶν Ἀρχῶν τῆς ΒΟΥΔΑ ΠΕΣΤΗΣ.

Ἀξία ἐκάστου λαχνοῦ δρ. νέας 2 1/2

Πωλοῦνται δὲ εἰς τὸ ἐνταῦθα ΔΥΣΤΡΟ-ΟΥΓ-ΓΡΙΚΟΝ ΠΡΑΚΤΟΡΕΙΟΝ ΛΟΥΔΑ.

Εἰς τὸ γνωστὸν ἐνταῦθα Κουρείον τοῦ κυρίου Γιαννίκου ἐκομίσθησαν ἐσχάτως διάφορα εἶδη ἀρωμάτων ἐκλεκτῶν ἐκ τῶν καλλιτέρων ἐργουστασίων τῆς Ἀγγλίας ὡς καὶ Καλυπτικὰ ὕδατα, Καλυδῶρ, Λουμπέν, Κολ-κρέμ, πάστες διὰ τοῦς ὀδόντας, Κολόνιες, Ἀτκινσον κλπ.

Ἡ κατὰ τὴν ὁδὸν «Ἐρμού» παρὰ τὸ Μερκάτον οἰκία τοῦ κ. Νικ. Τσίπρη ἐνοικιάζεται. Πληροφορίαι παρὰ τῷ κ. Ἰω. Μανιάκῃ.

ΧΑΡΤΟΠΩΛΕΙΟΝ

Γ. ΑΓΑΠΗΤΟΥ καὶ Σ.

Εἰς τὸ ἀρτισύστατον τοῦτον Καταστήμα, κείμενον κάτωθεν τῆς βορείου πλευρᾶς τῆς Λέσχης καὶ ἀπέναντι τῆς οἰκίας τοῦ Κυρίου Βασιλείου Γεωργακοπούλου, ἐκομίσθησαν ἐξ Εὐρώπης ποικιλία ἐκλεκτῶν εἰδῶν χάρτου κοινῆ καὶ Ταχυδρομικοῦ καὶ ἀπάντων ἐν γένει τῶν εἰδῶν Γραφικῆς χρήσεως. Οἱ προσερχόμενοι θέλουσι μένει εὐχαριστημένοι διὰ τὴν ποιότητα, ποικιλίαν καὶ συγκρατατικὴν τιμὴν.

ΕΝΟΙΚΙΑΖΕΤΑΙ ἀπὸ 1ης Αὐγούστου ε. ε. ἡ πρόννη ἀνώγειος οἰκία τῶν κληρονόμων Κ. Παπαζόγλου ἀπέναντι τῆς Ἐμπορ. Λέσχης. Περαιτέρω πληροφορίες δίδονται παρὰ τοῦ ἰδιοκτήτου Ἰω. Διμπεροπούλου.

ΛΟΥΤΡΑ ΚΥΛΛΗΝΗΣ

Γνωστοποιῶ ὅτι τὰ Λουτρά Κυλλήνης (Αἰτῆ) θαυμαστά πρὸς θεραπείαν τῶν δερματικῶν καὶ στομαχικῶν νοσημάτων, καὶ ρευματισμῶν, καὶ βρογχῶν ἐξ οἰουδήποτε λόγου ἢ αἰτίας προερχομένων, θέλουσι διατηρηθῆ μέχρι 15ης Σεπτεμβρίου ε. ε. Ἐν αὐτοῖς εὐρίσκουσιν οἱ προσερχόμενοι εὐωδίαν καὶ ἀποτοξίνωσιν, καὶ τροφὴν καθαρὰν τῆς ὥρας, ἢ δὲ συγκοινωνία εἶναι εὐκολωτάτη δι' Ἀτμοπλοίου μέχρι Κυλλήνης, καὶ ἐκείθεν δύο ὥρας δι' ἵππασίας, οἱ ἔχοντες ἀνάγκην ἄς προσέλθωσι.

Αἰτῆ 10 Ἰουλίου 1885

Ὁ ἐργολάβος καὶ ἐνοικιαστὴς Νικολ. Σπαγαδῶρος

Ἐγδατα μεταλλικὰ πρόσφατα Carlsbad, μόλις πρὸ ὀλίγων ἡμερῶν ἀρχιθέντα, πωλοῦνται παρὰ τῷ φαρμακείῳ Κ. Καλυβωκά, ὡς καὶ γνησίαι Κινίνη Ἀγγλικὴ καταστήματος Howards.

Ἡ διευθύνσις τοῦ ἐν Παρίσιος κεντρικοῦ βιβλιοπωλείου, ἐπιθυμοῦσα νὰ παράσχῃ εὐκολίας τοῖς ἐν τῇ Ἀνατολῇ φιλομούσοις πρὸς ἀπόκτησιν παντὸς βιβλίου, περιοδικοῦ, μυθιστοριῶν, ἐφημερίδων καὶ ἐν γένει παντὸς συγγράμματος ἐν Παρίσιος ἐκδεδομένου, κατέστησεν ἐν Πάτραις ἀντιπροσώπους αὐτῆς τοῦς κ. Ἀδελφ. Ζηλήμονος φαρμακοποιούς, οὓς ἐφωδίασε μετὰ τοῦς μηνιαίους καταλόγους πάντων τῶν ἐν Παρίσιος βιβλιοπωλείων, περιέχοντας τὰς τιμὰς καὶ τοὺς ὄρους τῆς συνδρομῆς ἐκάστου περιοδικοῦ, ὡς καὶ τὰς χορηγούμενας εὐκολίας εἰς πληρωμὴν αὐτῆς. Δύνανται λοιπὸν οἱ βουλομένοι νὰ λάβωσιν ὄλων τούτων γνώσιν παρὰ τοῖς κ. Ἀδελφοῖς Ζηλήμονος καὶ προκαταβάλλοντες εἰς αὐτοὺς τὸ τίμημα νὰ ἀποκτήτωσιν πᾶν γαλλικὸν βιβλίον ἢ περιοδικὸν διὰ τοῦ ταχυτέρου μέσου.

Περίληψις ἀναφορᾶς

Ὁ Ὁθων Α. Βαχατώρης, κάτοικος Πατρῶν,

ἀκελουθεὶ δικ. συνέχισα.